

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Roșca Vladimir, de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Camîșcov Alexandr, de către inculpatul Roșca Vladimir și de către inculpatul Camîșcov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2021, în cauza penală în privința lui,

Camîșcov Alexandr xxxxxx, născut la
xxxxx, originar din xxxxx,

Roșca Vladimir xxxx, născut la xxxx,
originar din satul xxx, domiciliat în orașul
xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.06.2020 până la 18.09.2020;

Instanța de apel: 14.10.2020 până la 04.03.2021;

Instanța de recurs: 04 mai 2021 până la 15.09.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediu Central din 18 septembrie 2020, Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(3), lit. c) Cod penal, și în baza acestei Legi, lea fost stabilită pedeapsa 10 ani închisoare fiecare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir, în mod solidar, în beneficiul statului a sumei de 27480 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză; încasarea de la Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir, în mod solidar, în beneficiul Svetlanei Titova a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu material;

încasarea de la Camîșcov Alexandr în beneficiul Svetlanei Titova a sumei de 25000 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea de la Roșca Vladimir în beneficiul Svetlanei Titova a sumei de 25000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Au fost respinse ca fiind neîntemeiate cerințele succesorului părții vătămate Titova Svetlana privind încasarea cheltuielilor pentru înmormântare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Roșca Vladimir la data de 15.02.2020, în perioada de timp, între orele 20:00-24:00, fiind în înțelegere prealabilă cu Camîșcov Alexandr și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane însoțită cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, prin forțarea ușii au pătruns în casa de locuit ce aparține Valentinei Musteață, amplasată în orașul xxxx, unde au agresat-o fizic cu pumnii și picioarele pe diverse regiuni ale corpului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.202018D0006 din 17.02.2020 Valentinei Musteață i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fracturi închise a coastelor din ambele părți cu lezarea pleurei și pneumotorax și emfizem subcutan din stânga, echimozele feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont, dur, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață în timpul primirii lor, după care au sustras bani în sumă de 10000 lei în bancnote de 100 și respectiv 200 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o pagubă în proporții considerabile, părăsind locul faptei într-o direcție necunoscută.

Camîșcov Alexandr la data de 15.02.2020, în perioada de timp, între orele 20:00-24:00, fiind în înțelegere prealabilă cu Roșca Vladimir și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, însoțită cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, prin forțarea ușii au pătruns în casa de locuit ce aparține Valentinei Musteață, amplasată în orașul xxx, unde au agresat-o fizic cu pumnii și picioarele pe diverse regiuni ale corpului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.202018D0006 din 17.02.2020 Valentinei Musteață i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fracturi închise a coastelor din ambele părți cu lezarea pleurei și pneumotorax și emfizem subcutan din stânga, echimozele feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont, dur, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață în timpul primirii lor, după care au sustras bani în sumă de 10000 lei în bancnote de 100 și respectiv 200 lei, prin ce i-au cauzat părții vătămate o pagubă în

proporții considerabile, părăsind locul faptei într-o direcție necunoscută.

Prima instanță a constatat ca fiind dovedită integral vinovăția inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr în faptele aduse lor în învinuire, calificând acțiunile acestora conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal - tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Roșca Vladimir și inculpatul Camîșcov Alexandr.

3.1 În motivarea apelului, inculpatul Roșca Vladimir a invocat că:

- cu soluția de condamnare în baza art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal, nu este de acord, nici o declarație a martorilor audiați în ședința de judecată nu-i demonstrează vinovăția în comiterea faptei imputate;

- urmele încălțăminte ridicate de la locul faptei nu-i aparțin, iar faptul că mărimea urmelor de încălțăminte coincide cu mărimea încălțăminte pe care o poartă, nu demonstrează că fapta a fost comisă de el;

- referitor la probele de sânge prelevate de la el în raport cu probele de sânge ridicate de la locul faptei, indică, că sângele coincide după apartenență la grup, însă nu s-a demonstrat că sângele de la locul faptei îi aparține lui.

În cererea de apel suplimentară inculpatul a indicat că, la caz nu au fost audiați martorii Cebotari Iurii și Crenic Alexandr, solicitând chemarea acestora în ședința de judecată pentru a depune declarații. Nu a fost efectuată confruntarea cu partea vătămată, expertiza sângelui și a urmelor de încălțăminte.

3.2 În motivarea apelului, inculpatul Camîșcov Alexandr a invocat că:

- nu a comis infracțiunea imputată;

- pe parcursul judecării cauzei nu au fost audiați martorii părții apărării, refuzându-i-se în efectuarea confruntării cu fiica victimei și în testarea la poligraf pe marginea acuzațiilor aduse, fapt care în opinia inculpatului, dă dovadă de imparțialitatea instanței de judecată la soluționarea cauzei penale.

- prin hotărârea Comisiei naționale extraordinară de sănătate publică nr.35 din 27.11.2020, a fost declarată starea de urgență în sănătate publică pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 30.11.2020-15.01.2021, iar prin hotărârile nr.42 din 13.01.2021 și nr.45 din 15.02.2021, starea de

urgență în sănătate publică a fost prelungită până la 15.04.2021, având în vedere prevederile art. XXIII alin.(1) al Legii nr.69 din 21.05.2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, potrivit cărora, în scopul asigurării măsurilor de prevenire a răspândirii infecției COVID-19 în instituțiile penitenciare, pe perioada stării de urgență în sănătate publică, examinarea cauzelor penale în privința persoanelor private de libertate, se efectuează doar prin intermediul sistemului de teleconferință sau în spațiile corespunzătoare la sediile instituțiilor penitenciare, fără a fi necesar acordul persoanei private de libertate, s-a dispus soluționarea apelurilor în cauză prin intermediul teleconferinței, fapt pentru care inculpații Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr, care se dețin în instituțiile penitenciare nr.11 Bălți și nr.16 Pruncul, și-au dat acordul la deschiderea ședinței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 04 martie 2021 au fost respinse apelurile inculpaților Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 Instanța de apel a constatat, că prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr în comiterea infracțiunii incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestora comiterea infracțiunii prevăzută de art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal.

A ajuns la concluzia că prima instanță a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în ședință, întemeiat a bazat sentința de condamnare pe probele scrise ale cauzei penale, declarațiile părții vătămate Musteață Valentina care au fost date citirii în temeiul art.371 Cod de procedură penală în cadrul ședinței de judecată, precum și pe declarațiile succesului părții vătămate Titova Svetlana, declarațiile martorilor Rusu Nicolae, Brînză Boris, Chetrari Valentin, Zalevschi Vitalie, Bondari Andrei, Zalevscaia Galina. Fiind audiat în instanța de apel, martorul Cibotari Iurii a declarat, că la data de 15.02.2020, la ora 21:00 a venit acasă la Camîșcov Alexandr, unde a stat până dimineața, iar la ora 03:00 s-au întors la Roșca Vladimir, care a rămas să doarmă acasă.

În urma verificării probatoriului, instanța de apel a concluzionat, că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale,

prin prisma acestora instanța de judecată a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr în fapta adusă lor în învinuire, fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel cu privire la nevinovăția inculpaților.

În opinia instanței de apel, faptele incriminate inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată din prima instanță, verificate și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de judecată în sarcina inculpaților au avut loc, iar argumentele apărării, în susținerea nevinovăției pe marginea învinuirii aduse lui Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a considerat echitabilă atât categoria pedepsei cât și cuantumul acesteia, stabilite prin sentință inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr pentru infracțiunea comisă, care este catalogată ca fiind una gravă, iar sancțiunea art. 188 alin. (3) Cod penal nu prevede alternative, legislatorul reglementând doar privațiunea de libertate pentru respectiva infracțiune de la 10 la 12 ani, astfel, a considerat, că cuantumul pedepsei stabilit este în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și personalitatea inculpaților.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Roșca Vladimir, prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Roșca Vladimir, să fie achitat.

- avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Camîșcov Alexandr, prin care invocând incidența *pct. 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Camîșcov Alexandr să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

- inculpatul Roșca Vladimir, prin care invocând ne incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și rejudecarea cauzei.

- inculpatul Camîșcov Alexandr prin care neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea

deciziei și rejudecarea cauzei.

5.1 În susținerea recursului avocatul Vlas Elena a invocat că:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au emis hotărâri de condamnare, fără a avea suficiente probe și fără a elucida sub toate aspectele circumstanțele cauzei penale respective;

- pe parcursul urmăririi penale au fost efectuate o serie de expertize și investigații, care sub niciun aspect nu demonstrează vinovăția lui Roșca Vladimir. Nici o expertiză nu demonstrează că inculpatul a avut tangență cu cauza penală respectivă. Probele aduse în susținerea acuzării, arată faptul săvârșirii infracțiunii, dar nu și vinovăția lui Roșca Vladimir;

- la examinarea cauzei instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Musteață Valentina (f.d.24-25), care bănuia de fapta incriminată un taximetrist pe nume Ion și pe nepoții lui Jitniuc Emilia, care cunoștea locul unde erau ascunși banii. Totodată, partea vătămată a menționat că a recunoscut taximetristul după glas;

- în ceea ce privește expertiza biologică din 28.04.2020, cu privire la sângele inculpatului Roșca Vladimir, consideră că nu este sigură, este o presupunere, care nu poate fi luată în calcul la condamnarea persoanei. La fel și expertiza traseologică din 07.04.2020, este o presupunere precum că urma creată de încălțăminte bărbătească a fost lăsată de inculpat;

- în instanța de apel, a fost audiat martorul Cebotari Iurie, care a declarat că la data de 15.02.2020, Roșca Vladimir se afla seara acasă și dormea, fiind în stare de ebrietate și fizic nu era în stare să săvârșească infracțiunea incriminată, iar Camîșcov Alexandr se afla la priveghi, împreună cu Cebotari Iurie;

- consideră că inculpatul Roșca Vladimir a fost condamnat neîntemeiat și nu este vinovat de infracțiunea incriminată. Probele din dosar nu dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia.

5.2 În susținerea recursului avocatul Chiriac Stela a invocat că:

- probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești nu demonstrează cu certitudine că anume inculpatul Camîșcov A. a comis fapta imputată;

- prima instanță pronunțând sentința de condamnare a ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- fiind audiat în instanța de apel, martorul Cibotari Iurii a declarat, că la data de 15.02.2020, la ora 21:00 a venit acasă la Camîșcov Alexandr, unde a stat până dimineață, iar la ora 03:00 s-au întors la Roșca Vladimir, care a rămas să doarmă acasă;

- instanța nu a motivat prezența tuturor semnelor calificative ale infracțiunii imputate inculpaților, probele le-a enumerat în ordine

cronologică fără să le aprecieze prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- inculpatul Camîșcov Alexandr vina în cele incriminate nu și-a recunoscut-o și a dat declarații care denotă faptul că prima instanță a încălcat grav dreptul inculpatului la prezentarea probelor și sentința a fost bazată doar pe martorii acuzării. El nu a cunoscut-o pe victimă, cât și locul de trai al ei;

- sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, pe probe contradictorii care se exclud reciproc, și pe divergențele care n-au putut fi excluse în cadrul cercetărilor judecătorești. Probele prezentate de partea acuzării au fost combătute în cadrul examinării cercetării judecătorești, astfel toate îndoielile urmează a fi tratate în folosul inculpatului.

5.3 În susținerea recursului inculpatul Roșca Vladimir a invocat că:

- nu a fost făcută expertiza definitivă deoarece proba este aproximativă;

- nu a fost făcută prezentarea de față cu partea vătămată pentru recunoaștere;

- nu au fost chemați martorii principali;

- nu a fost concretizată expertiza referitor la urma încălțăminteii bărbătești găsită de polițiști căci seamănă cu mărimea sa la încălțăminte;

- în declarațiile părții vătămate reiese că aceasta bănuiește pe o altă persoană;

- succesorul părții vătămate a declarat că nu-i cunoaște.

În recursul suplimentar din 12 aprilie 2021, inculpatul Roșca Vladimir a solicitat rejudecarea cauzei.

5.4 În susținerea recursului inculpatul Camîșcov Alexandr a invocat că:

- i-a fost respinsă confruntarea și prezentarea sa pe viu pentru recunoaștere de către partea vătămată precum și casa unde a fost comisă infracțiunea, iar din pozele prezentate a constatat că văd pentru prima dată partea vătămată și casa;

- a solicitat trecerea poligrafului pentru stabilirea adevărului însă a fost lăsată fără soluționare solicitarea sa;

- martorul Cebotari Iurie a confirmat că în momentul săvârșirii infracțiunii el, Camîșcov Alexandr se afla la priveghi, decedase mama sa;

- nu i-a fost explicat de ce anume pe el este suspectat de comiterea infracțiunii.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit

neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Roșca Vladimir, Colegiul Penal reține că, deși recurenta face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, aceasta și-a argumentat recursul prin aceea că, instanța de apel a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de a art. 188 alin. (3), lit. c) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală).

Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată de menținere a sentinței, instanța de apel, legal și argumentat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Roșca Vladimir și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, iar toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului Roșca Vladimir a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (3), lit. c) Cod penal.

În temeiul art. 427 (1), pct. 6) din Codul de procedură penală stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Făcând trimitere la această normă, recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

*Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Camîșcov Alexandr, Colegiul Penal constată că, deși aceasta a indicat drept temei pentru recurs **pct. 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, în motivarea acestuia invocă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că nu sunt probe suficiente care să demonstreze vinovăția inculpatului în cele imputate, în opinia sa, condamnarea inculpatului este bazată doar pe presupuneri, însă aceste argumente este sunt declarative, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar, verificate în instanța de apel, consemnate în procesul-verbal și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.*

Instanța de recurs ordinar subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de

drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

De asemenea, cu referire la alegațiile recurente, în opinia căreia *instanța nu a motivat prezența tuturor semnelor calificative ale infracțiunii imputate inculpaților*, instanța de recurs observă o motivare amplă a deciziei instanței de apel, executată în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la stabilirea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3), lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate, iar careva temeiuri de a dispune achitarea lui Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir, nu au fost stabilite.

Colegiul Penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor administrate în cadrul instanței de apel și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare atacată este legală și întemeiată în partea constatării vinovăției inculpatului, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, și conține răspunsuri la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

De asemenea, Colegiul Penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* (prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală) este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurente, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în

acțiunile lui Camîșcov Alexandr sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii imputate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

În continuare, se menționează că din textul recursurilor declarate atât de avocatul Chiriac Stela cât și avocatul Vlas Elena, se constată că acestea critică soluția instanței de apel invocând dezacordul modului în care au fost apreciate probele administrate pe caz. În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul Penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului descrise în *pct. 5.2* a prezentei decizii, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, din considerentul că din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fiind reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților Camîșcov Alexandr și Roșca Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3), lit. c) Cod penal, și astfel nu se confirmă incidența temeiului de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) *pct. 8*) Cod de procedură penală, iar obiecțiile recurentului în acest sens reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma aspectelor invocate, or aceasta este legală și întemeiată.

Astfel, în contextul expus, Colegiul Penal consideră relevant de a specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a

fost constatată.

Nu în ultimul rând, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în de apel și, cărora instanța de judecată, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Concluzionând asupra celor expuse instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și în virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, apreciază ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent.

Referitor la recursurile inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurenți în cererile de recurs ordinar, sunt similare cu cele invocate în apel, descrise și în pct. 2 și 5 a prezentei decizii, iar în parte reprezentând poziția subiectivă de apărare, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 16-24, vol. VIII), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelurile declarate de inculpații Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul Penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților Roșca Vladimir și Camîșcov Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3), lit. c) Cod penal, iar obiecțiile recurenților reprezintă doar o opinie proprie defectuoasă a acestora, or nu a fost identificat vreun temei de a interveni în

decizia instanței de apel sub aspectele invocate de aceștia.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

În consecință, Colegiul Penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Roșca Vladimir, de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Camîșcov Alexandr, de către inculpatul Roșca Vladimir și de către inculpatul Camîșcov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2021, în cauza penală în privința lui *Camîșcov Alexandr x și Roșca Vladimir x*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **28 octombrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana